

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **Z. E. A. B.**, nar. ,
státní příslušnost: Alžírská demokratická a lidová republika,
zastoupen advokátem Mgr. Umarem Switatem,
sídlem Dědinova 2011/19, Praha 4,
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**, Odbor azylové a migrační
politiky,
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2023, č. j. OAM-383/LE-LE05-LE05-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2023, č. j. OAM-383/LE-LE05-LE05-2023, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 6 800,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. c)

zákona č. 325/1999 Sb. o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a správní řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle ustanovení § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno.

2. Žalobce uvedl, že žalovaný poukázal na jeho pobytovou historii, rozhodnutí bylo zdůvodněno s odkazem na informace OAMP Ministerstva vnitra České republiky ČR Hodnocení Alžírsko jako bezpečné země původu ze dne 27. 10. 2022 a Alžírsko - bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 30. 5. 2022, které jsou ale vzhledem k aplikaci ustanovení § 10a písm. c) zákona o azylu irelevantní. Žalovaný dále vychází z toho, že žalobci, ačkoli o tom žalobce neví, měla být dne 16. 11. 2017 udělena mezinárodní ochrana Řeckou republikou, žalovaný pečlivě neproověřil, zda a dokdy mezinárodní ochrana trvá. Žalobce rozporuje existenci a trvání mezinárodní ochrany, o její existenci nemá doklady ani povědomí. Žalovaný neakceptoval listinné důkazy doložené žalobcem, které prokazují hrozbu vážné újmy v případě návratu do Alžírsko. Žalovaný podle žalobce sám připouští své procesní pochybení spočívající v nemožnosti zajistit včasné doručení písemného vyrozumění o konání správního úkonu seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí, když tvrdí, že žadatel byl ke správnímu úkonu předvolán a mohl si tedy účast právního zástupce zajistit. Dle žalobce se jedná o tendenční jednání, o svévoli žalovaného a o arogantní osobní jednání jednotlivce jednajícího za žalovaného, které je popsáno v přílohové listině - podnět k prošetření činu. Žalobce (bez ohledu na nezákonný procesní postup žalovaného) vyrozuměl svého právního zástupce o plánovaném úkonu správního řízení na den 17. 4. 2023 v 9:00 hodin na pracovišti PŘS Praha-Ruzyně, kam se včas před započítím správního úkonu dostavil právní zástupce žalobce. Žalovaný právnímu zástupci žalobce hrubým způsobem odmítl účast na úkonu správního orgánu na uvedeném pracovišti a právního zástupce nepustil do místnosti, kde správní úkon probíhal. Zaměstnankyně žalovaného na pracovišti Praha -Ruzyně sdělila právnímu zástupci žalobce telefonický vzkaz od vedoucího oddělení mezinárodní ochrany letiště, že neposkytuje informace a že zde nemá co dělat. Žalovaný zkrátil žalobce na právu na spravedlivý proces. Žalovaný ignoroval žádost žalobce, aby s ním byl sepsán protokol o výsledku jako účastníka řízení za přítomnosti právního zástupce, přičemž žádost právního zástupce byla společně s plnou mocí zaslána žalovanému datovou schránkou dne 13. 4. 2023 a žalovanému bylo právní zastoupení žalobce známo, neboť zasílal dne 12. 4. 2023 právnímu zástupci žalobce žádost o doložení chybějící plné moci. Není pravdou, že žalovaný neměl možnost zajistit včasné doručení písemnosti právnímu zástupci žalobce, když se o doručení ani nepokusil. Žalovaný se nezabýval meritem žádosti. S ohledem na vytýkané vady řízení, nezákonný postup a nedostatečné dokazování žalovaný dospěl k nesprávnému právnímu závěru.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Tvá na zákonnosti a věcné správnosti napadeného rozhodnutí. Odmítá, že by svým postupem či rozhodnutím žalobce zkrátil na jeho právech. Námitky uvedené v žalobě nemohou zpochybnit závěr, že v posuzovaném případě nastaly okolnosti svědčící o nepřipustnosti žalobcovy žádosti, a tím také o přítomnosti důvodu k zastavení správního řízení. Z informace Ministerstva pro migraci a azyl Řecké republiky č. j. IN 87029-05/000185867 ze dne 12. 4. 2023, založené ve správním spisu, vyplývá, že žalobci byla udělena mezinárodní ochrana v roce 2017 Řeckou republikou, tedy jiným členským státem EU. Vzhledem k tomu nebyl důvod zabývat se žalobcovou žádostí o mezinárodní ochranu věcně. Ze stejného důvodu by bylo nadbytečné zabývat se aktuálními informacemi o situaci v zemi žalobcova původu. Ani původně opatřené informace o situaci v Alžírsku žalovaný vzhledem k následně zjištěnému stavu

věci jako podklady nebyly použity. Obdobné platí i pro informace týkající se žalobcovy situace v Alžírsku, doručené správnímu orgánu po vyhotovení správního rozhodnutí.

4. Výhrady založené na tvrzení o nepřijatelnosti jednání žalovaného ve vztahu k žalobcovu zmocněnci jsou neoprávněné. Žalobcův právní zástupce bez dalšího hodnotí postup správního orgánu jako arogantní a svévolný, z žalobních tvrzení lze dovodit, že žalovaný záměrně aktivně svým postupem zamezil advokátově účasti na správních úkonech realizovaných se žalobcem. To neodpovídá skutečnému průběhu správního řízení - 31. 3. 2023 v 21:45 podal žadatel na letišti žádost, 3. 4. 2023 byl vyzván k poskytnutí údajů k žádosti a k pohovoru na 5. 4. 2023 od 9:00, 4. 4. 2023 v 21:45 byla doručena do DS žádost advokáta, o odložení pohovoru, bez plné moci, bohužel zpracována podatelnou až 12. 4. 2023 v 10:19, 5. 4. 2023 proběhl pohovor - žadatel se o zmocněnci ani nezmněl, 12. 4. 2023 byl advokát vyzván k doplnění plné moci, 13. 4. 2023 byl vyzván žadatel k seznámení s poklady na 17. 4. 2023, 13. 4. 2023 v 17:43 byla doručena do DS plná moc + žádost o provedení pohovoru se žadatelem, bohužel zpracována podatelnou až 17. 4. 2023 ve 14:33, 17. 4. 2023 bez mimořádných událostí proběhlo v klidu seznámení s podklady se žadatelem, který se o zmocněnci opět vůbec nezmněl. Neměl k podkladům žádné výhrady, nepožadoval jejich doplnění a ani neprojevil úmysl je sám doplnit, 17. 4. 2023 bylo vydáno rozhodnutí o zastavení řízení, 18. 4. 2023 byl předvolán žadatel i zmocněnec k převzetí rozhodnutí na 26. 4. 2023, v tento den bylo rozhodnutí předáno žadateli, zmocněnec se nedostavil - zasláno do jeho DS.
5. V průběhu správního řízení vyvstaly situace, jejichž průběh a trvání správní orgán neměl možnost ovlivnit – to se týká zejména délky zpracování konkrétního podání, doručeného do datové schránky žalovaného, než se dostane do reálné dispozice příslušného pracoviště. Žalovaný poukázal na to, že je závislý na aktuální situaci, je mu adresováno značné množství podání. V důsledku prodlev došlo k časovému posunu v reálné informovanosti ve věci rozhodujícího správního orgánu o doručených podáních žalobcova právního zástupce. Správní orgán by jednal v souladu s nimi a v rámci organizace průběhu správního řízení by je zohlednil, pokud by o jejich existenci byl informován v reálném čase. Plánování úkonů v rámci správního řízení probíhalo v souladu s informacemi, které měl správní orgán v konkrétní fázi řízení fakticky k dispozici. Cílem vždy je stav věci zjistit řádně a s plným respektem k procesním právům žadatele. Jednání žalovaného nelze interpretovat jako aroganci či svévoli. Žalobce měl možnost se v průběhu realizovaných úkonů domáhat přítomnosti zmocněnce. Správní orgán mohl zohlednit zmocnění až po vydání správního rozhodnutí, kdy se dostalo do jeho dispozice, tzn. až dne 17. 4. 2023 odpoledne. V souladu s tím pak byl o plánovaném předání rozhodnutí žalobcův zmocněnec vyrozuměn. Zmocněnec žalobce se k úkonu seznámení dne 17. 4. 2023 nedostavil, v přijímacím středisku ani na pracovišti žalovaného správního orgánu (Aviatická 16) vůbec nebyl. Do přijímacího střediska se ani nemohl dostat, pokud si nevyřídil vstup do bezpečnostního prostoru letiště - ten zařizuje SUZ a povoluje bezpečnostní dispečink Letiště Praha, žádost o vstup je nutné podat 24 hodin předem. Sám zástupce přiznává, že o úkonu předem věděl (byl informován žadatelem, který byl řádně předvolán). O způsobu vyřízení vstupu do střediska byl pan Switat opakovaně poučen a instruován ze strany SUZ, v minulosti již středisko navštívil, takže postup znal. Přesto si o vstup nepožádal. Dne 17. 4. 2023 kolem 9. hodiny pouze zatelefonoval na sekretariát oddělení mezinárodní ochrany a dožadoval se informací o žadateli. Pracovnice reagovala sdělením, že po telefonu o konkrétních žadatelích žádné informace poskytovat nelze, což je běžná praxe souladná se zákonem. Obsah telefonátu je doložen úředním záznam ze dne 17. 4. 2023. Zástupce si musel být

vědom postupu nezbytného ke vstupu do přijímacího střediska, i faktu, že jiným způsobem jej dosáhnout nemůže. Pravidla pro vstup do přijímacího střediska jsou jasná a transparentní, dostupná na webových stránkách SUZ. Pokud by zmocněnec standardní postup dodržel, byl by do areálu vpuštěn. Nastalou situaci nelze přičítat k tíži žalovanému, je prostým důsledkem konání, resp. nekonání žalobce zmocněnce, který nebyl ze strany pracovníků žalovaného vystaven aroganci či dokonce inzultaci, jakkoli žalobní tvrzení takový dojem budí.

6. Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen žalovaným správním orgánem, vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
7. Žalobce nebyl dne 31. 3. 2023 povolen vstup na území ČR. Dle odborného vyjádření Policie ČR ze dne 31. 3. 2023 se žalobce při vstupu prokázal doklady, kdy povolení k pobytu ve Švýcarsku byl padělek. Žalobce téhož dne požádal o udělení mezinárodní ochrany. Dne 5. 4. 2023 bylo žalovaným vydáno rozhodnutí o nepovolení vstupu podle § 73 odst. 3 písm. c) zákona o azylu do 29. 7. 2023, neboť nedisponuje oprávněním k pobytu na území EU a je veden v SIS II jako nežádoucí osoba, proto si opatřil padělek povolení k pobytu.
8. Žalobce v žádosti o azyl uvedl, že nemá žádné politické přesvědčení, je svobodný, bezdětný. Dne 28. 2. 2023 odletěl z Alžíru do Istanbulu, kde zůstal do 25. 3. 2023. Měl turecké turistické vízum, v Turecku se setkal se svou švýcarskou přítelkyní. Po odjezdu přítelkyně začal řešit, jak se nelegálně dostat do Evropy, obstaral si přes inzerát na facebooku falešný doklad. Poté na radu převaděče odletěl do Ománu a do Prahy. Jeho cílem bylo Švýcarsko, když byl v Praze zadržen policií, požádal o azyl. V Evropě byl již v roce 2017, kdy šel z Turecka do Švýcarska, přičemž v Řecku, Chorvatsku a Slovinsku požádal o azyl, protože jinak by jej vrátili. Nechtěl tam však zůstat, rozhodnutí bylo jen formální. Cílem bylo dostat se do Německa nebo Francie, ale nakonec zůstal ve Švýcarsku a požádal tam o azyl. Žádost o azyl zamítli, ve Švýcarsku zůstal až do dubna 2022, kdy byl deportován do Alžírska. Je zdravý. Důvodem žádosti je, že má v Alžírsku problém, musel by nastoupit na povinnou vojenskou službu. V roce 2016 kvůli tomu odjel z Alžírska. Když se v roce 2022 vrátil, odmítl jít na vojnu a zaplatil úplatek, aby se nedostala věc před soud.
9. Při pohovoru žalobce uvedl, že byl domluvený se svou přítelkyní ze Švýcarska, že se setkají v Turecku. Byli spolu v Turecku asi pět dní. Žalobce původně plánoval jít z Turecka znovu pěšky nelegálně přes Řecko do dalších zemí až do Švýcarska, jako to udělal v roce 2017, ale poté narazil na inzerát na facebooku a možnosti využil. V Alžírsku mu byl vydán cestovní doklad za úplatek, protože nebyl na povinné vojně. Musel zaplatit i při hraniční kontrole. Jeho rodina je velmi bohatá a v jeho krocích jej podporuje. V roce 2016 již na vojně v Alžírsku byl, ale poslali jej na Saharu na riziková místa. Chtěl do Evropy, když se vrátil ze Švýcarska v roce 2022, byl na osm dní ve vazbě, ale poté byl propuštěn. Na vojnu by ale musel znovu, proto odjel, neodmítá vojnu jako takovou, pouze dané umístění. V Armádě není možné skrze úplatky změny docílit. Ve Švýcarsku proběhl pohovor k jeho žádosti, ale ta byla nakonec zamítnuta, měl tam hodně přestupků. Ve Švýcarsku má přítelkyni, znají se asi dva roky.
10. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu,

který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

11. Námitku ohledně nevědomosti žalobce o udělené mezinárodní ochraně Řeckou republikou soud důvodnou neshledal.
12. Podle § 36 odst. 3 věta první správního řádu *nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.*
13. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.*
14. Dle § 10a odst. 1 písm. c) zákona o azylu *je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná, byla-li žadateli o udělení mezinárodní ochrany udělena mezinárodní ochrana jiným členským státem Evropské unie.*
15. V dané věci je rozhodné posouzení, zda žalovaný žalobci odepřel právo na právní zastoupení, resp. právo na seznámení s podklady podle § 36 odst. 3 správního řádu.
16. Vzhledem k četnosti pochybení účastníků je vhodné konstatovat průběh správního řízení. Žalobce požádal dne 31. 3. 2023 o udělení mezinárodní ochrany v reakci na odepření jeho vstupu do ČR na letišti. Právní zástupce žalobce se pokusil dostavit za žalobcem do prostoru Přijímacího střediska Praha-Ruzyně dne 3. 4. 2023, vstup mu byl odepřen pro nesplnění podmínek vstupu – nedisponoval cestovním dokladem, ale pouze průkazem o trvalém pobytu. Vstup byl zástupci povolen až dne 4. 4. 2023, přestože nesplnil podmínku objednání 24 hod. předem (požádal v 20:37 hod na další den v 16:30 hod.). Právní zástupce téhož dne 4. 4. 2023 zaslal do datové schránky žalovanému oznámení o převzetí právního zastoupení žalobce, aniž by však předložil plnou moc, a požádal o odročení pohovoru dne 5. 4. z důvodu kolize s jiným řízením. Dne 5. 4. 2023 proběhl s žalobcem pohovor za nepřítomnosti právního zástupce, neboť sdělení advokáta o zastupování žalobce bylo zpracováno podatelnou žalovaného až dne 12. 4. 2023 (podání bylo staženo v DS žalovaného dne 5. 4.), na základě čehož žalovaný dne 12. 4. vyzval právního zástupce žalobce k doplnění plné moci do 5 dnů (doručeno do DS zástupce dne 12. 4. v 16:08 hod.). Zároveň dne 13. 4. byl pouze žalobce vyzván k seznámení s podklady dne 17. 4. 2023 v 9.00 hod. Dne 13. 4. 2023 v 17:43 hod. zástupce žalobce odeslal plnou moc a opět požádal o provedení pohovoru se žalobcem za jeho účasti. Dané podání bylo v DS žalovaného staženo 14. 4. v 7:00 hod a zpracováno dne 17. 4. 2023 v 14:33 hod. Žalobce se dne 17. 4. seznámil s podklady bez přítomnosti svého advokáta, aniž by se zmínil o právním zastoupení (viz. protokol k tomuto úkonu). Součástí správního spisu je dále úřední záznam žalovaného ze dne 17. 4. 2023, dle kterého se dne 17. 4. 2023 zástupce žalobce telefonicky dožadoval informací o žalobci, avšak bylo mu pracovníci žalovaného sděleno, že po telefonu žádné informace o žadateli žalovaný nesděluje.
17. Plná moc je datována dne 4. 4. 2023, kdy se právní zástupce dostavil k žalobci do prostor letiště. O zastoupení žalobce jeho zástupce žalovaného informoval téhož dne v 21:45 hod večer, tedy v době, kdy nelze předpokládat, že žalovaný bude vyrozuměn o zastoupení žalobce před provedením pohovoru dne 5. 4. Právní zástupce žalobce si měl být vědom, že jeho podání (byť s označením jako urgentní) nemusí být doručeno včas. Z ničeho neplyne, že by právní zástupce žalovaného o odeslání zmíněného podání telefonicky informoval,

přičemž žalovaný neměl informaci ani od samotného žalobce, se kterým se dne 5. 4. 2023 konal pohovor. Zástupce žalobce pochybil, pokud zároveň s podáním o vyrozumění o zastupování žalobce nezaslal také plnou moc, kterou již disponoval. Co se týče neúčasti advokáta při pohovoru žaloba vady nenamítá, zároveň má soud za to, že v tomto rozsahu žalovaný nepochybil z důvodu absence včasného sdělení o právním zastoupení žalobce.

18. Žalovaný však pochybil v rozsahu nedůvodných prodlení při přijetí podání zástupce žalobce. Jakkoli příslušné oddělení mezinárodní ochrany Letiště nemá vlastní datovou schránku, je místní oddělení součástí žalovaného správního orgánu a pochybení jakékoliv složky žalovaného při přijetí podání účastníků jde k tíži žalovaného. Skutečnost, že žalovaný nemá vytvořen funkční systém přijetí zpráv do datové schránky je tristní, jestliže je žalovaný zároveň garantem systému datových schránek. Prodleva 7 dní (5. - 12. 4.) mezi doručením podání do DS žalovaného a předáním příslušné složce žalovaného je nepřípustná. Obdobné výhrady lze mít při přijetí podání zástupce žalobce ze dne 13. 4. Vadný postup při přijetí podání žalobce měl za následek, že žalobci bylo odepřeno právo účasti jeho advokáta při seznámení se spisem, neboť žalovaný namísto toho, aby vyčkal doplnění plné moci ve lhůtě, kterou sám určil k předložení plné moci (do 5 dnů), nařídil termín seznámení s podklady dříve, než uplynula lhůta k předložení plné moci a k tomu nereflektoval podání žalobce ze dne 13. 4., které plnou moc obsahovalo. Pokud měl žalovaný za to, že v řízení nelze vyčkat na předložení plné moci, měl zároveň s výzvou k předložení plné moci také vyzvaného zástupce informovat o termínu seznámení se spisem. Jak uvedeno výše, organizační průtahy ve zpracování podání zástupce žalobce jdou výhradně k tíži žalovaného, neboť zástupce žalovaného reagoval včas.
19. Výše uvedené pochybení žalovaného mohlo být zhojeno, pokud by byla zástupci žalobce umožněna účast při seznámení s podklady dne 17. 4. Žaloba uvádí, že zástupce byl žalobcem vyrozuměn o termínu seznámení se spisem, avšak žalovaný mu vstup do přijímacího střediska v daný den odepřel. Žalovaný popírá osobní přítomnost zástupce žalobce v daný den na letišti. Žalovaným vypracovaný úřední záznam o telefonátu zástupce žalobce dne 17. 4. soud považuje za důkaz věrohodnosti tvrzení žaloby, neboť existence telefonátu advokáta žalovanému odpovídá jeho přítomnost na letišti za účelem seznámení se spisem. Vše nasvědčuje tomu, že advokát žalobce se domáhal vstupu do přijímacího střediska, případně změny termínu seznámení se spisem, a byl znovu odmítnut. Zda tomu tak bylo z důvodu údajného neprokázání zastoupení žalobce nebo pro absenci předchozího objednání 24 hodin předem není zřejmé a pro posouzení věci ani rozhodné. V této souvislosti soud poukazuje na to, že nelze vyloučit, že žalobce sdělil svému zástupci informaci později než 24 hodin před termínem seznámení se spisem, tudíž advokát neměl možnost vyhovět podmínce objednání 24 hodin předem, nehledě k podmínce pracovního dne předem (17.4. bylo pondělí).
20. Ve správním řízení se žalovaný dopustil vadného postupu spočívajícího v průtazích zpracování podání zástupce žalobce, přičemž nejen že ignoroval obsah podání žalobce, ale zároveň vytvořil takové podmínky (termín seznámení s podklady), aby zabránil účasti advokáta žalobce při seznámení s podklady v rozporu s § 36 odst. 3 správního řádu. Tímto žalovaný zasáhl do práva žalobce na spravedlivý proces natolik významně, že daná vada způsobila nezákonnost rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., jelikož jedním z podkladů bylo stanovisko řeckých orgánů ohledně postavení žalobce jako uprchlíka, které bylo důvodem pro rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, přičemž obsah tohoto sdělení, resp. účinky s ním spojené, žalobce

v žalobě napadá, aniž by s ním byl seznámen v důsledku odepření práva se seznámit s obsahem podkladu rozhodnutí. Účelem § 36 odst. 3 správního řádu je poskytnout účastníkům řízení skutková zjištění příslušného správního orgánu, aby případně mohli poukázat na jejich věcnou nesprávnost nebo navrhnout jejich doplnění. Pokud správní orgán podle § 36 odst. 3 správního řádu nepostupuje, zatíží řízení nejen vadou spočívající v porušení správního řádu, ale také vadou spočívající v porušení čl. 36 odst. 1 a čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, zejména pokud se jedná o jednostupňové řízení, jako v posuzované věci.

21. Na základě výše uvedeného soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem - § 36 odst. 3 správního řádu, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Bude na žalovaném, aby znovu rozhodl o žádosti žalobce na základě případných námitek jeho právního zástupce po seznámení se spisem.
22. Soud má za to, že je na žalovaném, aby vytvořil funkční systém roztržitého mechanismu tří subjektů (Zařízení správy uprchlíků, Letiště a žalovaného), který určuje podmínky vstupu do přijímacího střediska, tak, aby byla garantována práva cizinců. Přirozeně vstup do přijímacího střediska musí být regulován a formalizován, nikoli však způsobem, který by popřel základní práva cizinců, zde právo na právní pomoc. Jak výše uvedeno, odepření práva na právní pomoc nebylo primárně způsobeno pravidly vstupu do zařízení, ale úkony žalovaného spočívající v nefunkčním systému přijímání datových zpráv a neodůvodněném nařízení krátkého termínu seznámení s obsahem správního spisu.
23. Vzhledem k výše uvedenému procesnímu pochybení žalovaného se soud dále nezabýval námitkami žaloby směřující do věcného posouzení správnosti rozhodnutí žalovaného.
24. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 6 200 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu) a náhrada hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), celkem tedy 6 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. 7. 2023

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce